

יעקב בן-סירה, אדריכל
(1899-1994)

דוגמא וסמינר לוינסקי. כמו כן תכנן את השוק הסיטונאי, את אצטדיון המכבייה ועוד. בן-סירה שקד על פיתוח העיר והרחבתה ותכנן שטחים גדולים שנמצאו אז בשולי העיר, כמו יד אליהו והשכונות שמעבר לירקון. בשנים 1936-1939 הוביל את הקמת נמל תל-אביב והטיילת בחוף הים.

נמנה עם מקימי אגודת האינג'ינרים והארכיטקטים בישראל ושימש נשיאה. ב-1977 הוענק לו תואר "יקיר העיר תל-אביב-יפו", וב-1981 פרס אלחנן פלס מטעם אגודת המהנדסים והאדריכלים.

בן-סירה נחשב לאבי סגנון הבאוהאוס בתל-אביב. בזכות פועלו נולדה "העיר הלבנה" שנבנתה בסגנון הבין-לאומי. בתקופת כהונתו כמהנדס העיר לא אושרה בנייה בסגנון האקלקטי. גם בגיל מופלג התעניין בתכנון העיר וזמן קצר לפני מותו, בגיל תשעים ושתיים, פרסם אזהרה בביטאון לשכת המהנדסים והאדריכלים: "תוך בניית מפעלים כלכליים והיכלי תרבות רבי-תפארת, הולכת ונשמטת הקרקע מתחת לרגליהם של תושבי הערים".

נולד בקייב באוקראינה בשם יעקב שיפמן. גדל בבית ציוני. אביו היה סופר ומחנך. עם ידידי המשפחה נמנו חיים נחמן ביאליק והסופר ש' בן ציון. ב-1913 עלה לארץ-ישראל בגפו. למד בגימנסיה העברית "הרצליה" ובתום לימודיו עבד בפרדסי פתח תקווה, בבן שמון, בכנרת ובפוריה והיה מסוללי כביש טבריה-צמח. השתתף בפעולות ה"הגנה" ונמנה עם השומרים הרוכבים בגליל התחתון. ב-1921 יצא ללמוד הנדסה באוניברסיטת לונדון. עם שובו לארץ ב-1926 עבד כמהנדס ב"סולל בונה" ועסק בין היתר בשיקום מגדל דוד. בתקופה זו, שנות שלטון המנדט הבריטי, פנה לעסוק בתכנון ערים ועבד על תכניות הקשורות לעיר העתיקה בירושלים ובעיצוב תכניות בניין הערים באר שבע ותל-אביב. ב-1929 מינה אותו מאיר דיזנגוף למהנדס העיר תל-אביב ובתפקידו זה הכניס שינויים בתכנית גדס - תכנית האב המקורית של העיר. בן-סירה פעל רבות למען הסבת תל-אביב לעיר מודרנית - שהוכתרה לימים בשם "העיר הלבנה" - עיר הבאוהאוס. חותמו ניכר בתכנון ובבניית בתי ספר רבים, בהם בית ספר ביאליק, הכרמל, ביל"ו, בלפור,